

Vyklice

Obec Vyklice ležela 2 km jižně od Chabařovic při bývalé silnici z Trmic do Roudníků. Z této silnice se odbočovalo na Vyklice v osadě zvané Křížovatka - lidově „Krajčenka“. Osudem této osady se budeme zabývat v některém z dalších čísel Chabařovických novin.

Podle nálezů z mladší doby kamenné je doloženo osídlení Vyklic již kolem 3 000 let př. n. l.. Keltské osídlení z doby 400 - 100 let př. n. l. potvrzují nálezy železářských pecí, objevených koncem 19. století. První písemná zmínka o osadě je z roku 1239, kdy jsou Vyklice uvedeny jako malé panské sídlo.

V roce 1417 byly Vyklice součástí panství Krupka, roku 1579 získal, spolu s Otovicemi, Lochočicemi a Habřím Vyklice, Jan Hora z Ocelovic a v roce 1623 přešly do majetku Jindřicha ze Strahlendorfu se sídlem v Chlumci. V roce 1636 připadla obec darem pod Markuse Wachtela z Eisfeldu. Pod Chlumecké panství se obec dostala opět v roce 1714, koupí hraběte Norberta Leopolda Kolowrat Liebsteinského. Ten zde zřídil poplužní dvůr. Zámeček, který pocházel z té doby byl později přestaven na hospodu „Zum Morgenstern“. Obec byla vypálena roku 1426 při bitvě u Ústí n. L. a za třicetileté války 25. května 1643 císařským vojskem. V roce 1810 shořela „selská strana“ nedbalým počínáním vojska. V době bitvy u Přestanova a Chlumce byl v domě č. 1 ubytován jeden z velitelů, hrabě Colloredo Mansfeld.

R. 1830 získali panství Chlumecké i s Vyklicemi podnikaví Westphalenové. V této době se začalo ve Vyklicích a okolí dolovat hnědé uhlí. Tím se rázně změnil charakter obce, kde dosud hlavní obživou bylo zemědělství. Rozšířeno bylo pěstování švestek, vinařství a včelařství. Obec měla ještě v roce 1850 pouhých 166 obyvatel, vesměs činných v zemědělství. V krátké následující době se stala obcí hornickou, kde během šedesáti let vzrostl počet obyvatel jedenáctkrát. Takový vzestup obyvatel nebyl zaznamenán v žádné jiné obci.

Až do roku 1849 byli Westphalenští vrchnostenští úředníci hlavní složkou správy obce. Po správní reformě byl v roce 1849 zřízen obecní úřad. Westphalenové zakládají na katastru Vyklic doly Nová naděje (Neuhofnung), Julie, Milada I-II. Bedřich Vilém Westphalen patřil s deseti procenty celkové těžby hnědého uhlí v Čechách a na Moravě k největším těžařům v zemi. Nedostatek pracovníků v dolech řešil nábořem v českém vnitrozemí, čímž se Vyklice značně počeštily.

V roce 1894 byla postavena Ocelárna Chabařovice.

Výskyt cihlářských hlín ve Vyklicích a potřeba zajistit výstavbu domů pro nové osadníky iniciovaly postavení hned několika cihelen, z nichž největší patřila Westphalenovi a později byla prodána Mostecké uhelné společnosti. Další cihelny byly v majetku místních sedláků. V roce 1849 byla založena Hübschova cihelna, v roce 1869 Parthonova a v roce 1882 Mattauchova cihelna.

Rozvoj obyvatel si vyžádal v roce 1883 výstavbu nové školy. R. 1891 byl ve Vyklicích zřízen poštovní úřad s poštmistrem Josefem Fogelem z Chabařovic. Rozšiřoval se spolkový život. V roce 1877 byl založen Veteránský spolek, v roce 1881 Dělnický nemocenský podpůrný spolek, v roce 1886 Spolek školního haláře. Po roce 1906 vznikl Sbor dobrovolných hasičů, Jednota horníků, Konzumní spolek, Svaz Němců v Čechách a Německý lidový dělnický svaz.

V roce 1935 byla založena tělovýchovná jednota Sokol pod vedením Ant. Navrátila, rolníka z Vyklic.

Období světových válek se dotklo Vyklic m. j. tím, že v letech 1914 až 1918 padlo na frontě I. světové války 30 vojáků - občanů Vyklic, jejichž jména připomínal pomník u školy. Za II. světové války bylo odvečeno do koncentračních táborů 9 občanů Vyklic. Dne 18. 8. 1942 byl nad Biskajským zálivem sestřelen Jaromír Drmelka z Vyklic, bojující ve stejnokroji čs. jednotky v Anglii. Rudá armáda osvobodila Vyklice podle kroniky 7. května 1945. Od roku 1945 probíhal po etapách odsun německého obyvatelstva. V obci zůstaly jen osoby německé národnosti ze smíšených manželství, antifašisté a osoby tzv. nepostradatelné, zejména pro práci v místních dolech a ocelárně. Bezprostředně po II. světové válce byl elán

obyvatel směřován k budovatelské dobrovolnosti ve zušlechťování obce. Vlastním přičiněním byl v roce 1950 postaven kulturní dům. Aktivitou překypovali zejména dobře organizovaní hasiči a Sokol. Stavební materiál pro různé akce byl získáván z demolic bývalých hlubinných dolů. R. 1950 jsou přičleněny poddolované Zalužany k Vyklicím. Téhož roku bylo ve Vyklicích založeno Jednotné zemědělské družstvo se všemi rysy kolektivizace.

V roce 1951 je ve Vyklicích evidováno 1354 obyvatel. Stále se zvyšující potřeba hnědého uhlí byla důvodem elektrifikace bývalé železnice vedené katastrem Vyklic, která se uskutečnila v roce 1962. Povrchové dobývání postupně vytlačilo z činnosti hlubinné doly. V roce 1969 je uzavřen důl Milada II, jako poslední na katastru Vyklic.

Na hlubinném dole Kateřina v Modlanech došlo roku 1963 k důlnímu neštěstí. Výbuch důlních plynů a následný požár usmrtil 15 horníků, mezi kterými byl i Štefan Jozefčák z Vyklic. Z větrné jámy u Modlan šlehaly plameny do výše patnácti metrů. Důl byl po této události definitivně uzavřen.

Ve Vyklicích se dařilo sportovním organizacím. Činnost zde vykazoval fotbal, volejbal, hokej, šachy, lehká atletika, tenis, základní tělesná výchova a turistika.

V roce 1964 je na žádost občanů k Vyklicím připojena obec Otovice, vzdálená 1 km. Osudem Otovic se budeme zabývat v některém z příštích vydání novin. Do konce roku 1949 jsou matriky vedeny na farních úřadech jednotlivých církví. V roce 1950 přešla matrika pod obec Vyklice a v roce 1964 pod matriční obvod Chabařovice.

Ve Vyklicích byly roku 1964 evidovány tyto kulturní památky:

Kaple na návsi z roku 1730, socha Ecce Homo u č. p. 16 - dílo místního sochaře Daniela Urbanského, Kolonie č. p. 60 až 67 postavena pro horníky před rokem 1891.

V roce 1965 stihla obec v několika vlnách ničivá povodeň následkem které byla na pět dnů vyřazena dodávka elektrické energie.

Přišel rok 1972 a osud obce se začal naplňovat. Téhož roku byla vyhlášena stavební uzávěra pro Vyklice, Tuchomyšl a Otovice. Dne 18. 3. 1974 byli občané Vyklic na veřejné schůzi seznámeni zástupci Palivového kombinátu s plánem likvidace obce. Zpráva byla pro občany zdrcující. Střídal se návrhy na výstavbu nových Vyklic, či společného činžovního domu a podobně. Nejkrutěji zpráva zasáhla starší občany. Likvidace se týkala celkem 281 objektů na území Vyklic. V roce 1982 bylo zahájeno stěhování. Nový domov pak našli občané Vyklic na nově vybudovaných sídlištích v Chlumci, Krásném Březně a Kamenném vrchu.

Rok 1982 byl v dějinách Vyklic rokem posledním.